

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na levo:

Doma 3 K.
v Ameriko 6 K.

Dobijo se
Novine. Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Csersöld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi
moro pošilati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena če
se jih od štirih večna eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakomni na njegov naslov . . . 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filero, za nenaročnike 6 filerov.

Te pa Bog šče boj?

Nevem. Mislím ka v nekšo formo
šče!

Bog je šteo človeka stvoriti: Vst-
vorimo človeka po svojoj podobi“. Pa
je Bog šteo pokaštigati človeka: „Po-
voden bom poslal na zemlo, da po-
končam vse meso . . . vse ka je na
zemli, naj vzeme konec“ (Gen. VI. 17.)
Vso meso, vse po poželenji tela živoče
je pokončao. Tak je šteo i tak je
včino.

Šteo je pokaštigati Sodomo i Go-
morrho i okoli ležeča mesta: „Kri-
čanje z Sodome i Gomorrhe k meni
prihaja i njih hūdobja je grozno ve-
lika, poglédnem, jeli je hūdobja njihova
tak velika.“ (Gen. 18, 20.)

Pa je pokončao Sodomo i Go-
morrho. Požgao je vso, ka je v
njima bilo!

To je prva vrsta volé bože: Ka
zráven šče pa ka šče, to se včasi
zgodí.

Je pa druga vrsta njegove volé:
Pred ništernmi letami je na otoki Mar-
tinik ogenj vōvdaro na okolico pa z
brega tekoča lava i vroči pepéo sta
zasipala nájlepše krajine pa sta pod
sebé zakopala 80 jezér lūdi. V Mes-
sini — na Taljanskem — je prišeo
potres, lūdjé, bežijo proti morji pa glej,
valovje morja se zdignejo 8—10 met-
rov visoko, se vlejíjo na mesto i lū-
di, pa v 5—6 minotaj je lepo mesto
podrtína pa pod podrtínami 250
jezér mrtvih leži.

Je to Bog šteo? Edno je vsako-
jački gotovo: Bog je to naprej vido,
ka do naturne moči tak delale pa njim
je ne prepovedao, nego je dopústo, naj
se zgodí. On zná zakaj. Pa či bi pítali
tiste lūdí, šteri so tam prejšli, oni zdaj
že tudi prav znájo zakaj. Pitati jih ne
moremo — prejšli so.

Smrt je pred dobrim ne nevarna,
samo pred grešnikom.

Pa je trétja vrsta bože volé, štera
to právi: „Bog nešče smrti grešnika,
nego naj pokoro dela pa naj žive!“
Čáka Bog na grešnika, pa dokeč se
ne spuni mera njegove hūdobje, tečas
njemi mir dá za volo svoje smilenosti.
Po takšem Bog potrpi z grešnikom i nje-
govov hūdobjov. Celo to trpi, naj dobri
trpijo od i za volo grešnikov.

Tak je trpo smrt Ábelovo, tak
preganjanje proro kov, tak svoje krízanje,
kda je hodo kak človek na zemli.

Pa to je trétja boža vola.

Bog ali šče kaj zráven, ali ne
mára, či se kaj zgodi, ali pa mára, liki
záto li potrpi, ár je njegova vōra ešče
ne prišla.

Z šterov té troje vrste vole šče
Bog deněšnji boj, što bi znao to po-
vedati?

Edno je gotovo — z šterov štéc
šče, li šče, ár či samo na telko šče,
ka ga trpi pa včasi ne stopi proti, li
nam stem zgléd dá, ka ga moremo
tudi mí trpeti se naslánjajoč na njegovo
sv. volo ino z prignjenim šinjekom
vleči járem bože sv. volé.

Gospodne Bože! Tí trpiš greh boja,
tí ščeš pogūblenje vnoгих na zemli
dnes — naj bo tvoja Svéta vola. Zve-
ličaj je, kí se za pravico vojskūjejo i
za njo svojo krv prelejíjo pa podigni
k sebi srca vseh, od šterih si dokon-
čao, naj v življenji ostanajo.

To naj bo naša molitev.

Bojna.

Zmagovito idemo naprej. Pri Drači
(Durazzo) smo talijane i njuve zavez-
nike že zbili i je rivlemla vsikdar dale
dol. Na Francozkom so pa nemci zav-
zeli en del trdnjave Verdun. Daj nam
po teh zmagah smileni Bog hitrej priti

k srečnomi konci, k zmagi, po šteroj
se Bog odiči. Poročila z bojišč so
sledeča:

Albansko bojišče. Drač naše čete
napadajo. Pristanišča so v močnom
ognji štúkov, sovražne ladje se težko
bližajo mesti. Talijani so mogli od
mesta na sever pobegniti. Čeravno so
se talijanske vojne ladje prikazale pred
mestom, so naših napadov ne mogle
ovirati. V tej bojah so naši više 700
talijanov zgrabili i 5 topov zaplenili.
— Talijani so Drač spraznili, vojsko i
strhivo v Valono spravili.

Francozko bojišče. Kre reka *Maas*
pred trdnjavov Verdun so nemci fran-
coze obladali, njuve vtrdjene posto-
janke zavzeli, 10 jezer vojske zgrabili
i z naskokom (sturm, roham) zavzeli
Donaumont trdnjavo, štera je Verdun
na severoizhod branila. — V *Champag-
nei* so francozi u 250 metrov širini
nazaj dobili odvzeti strelni jarek.

Na drugih bojiščah je nikše po-
sebne spremembe ne bilo. V Bukovini
je na tri metre globoki sneg, zato je
vse mirno postalo.

Dom i svet.

Budapest. V Zbornici velikašov
so vse tiste pravde sprejete, štereh je
državni zbor razprávlao. Naš milosti-
ven višji pastir grof *Mikes* Janoš je v
lepom govori opominao vlado, naj
krčme zapira, naj ne da prilike voja-
kom svoje domače pohájajočim v njih
zadušiti i zapraviti tiste lepe jakosti,
štere so v boji kazali. Lepi govor ob
priliki v celoti objávimo.

Hollandija. Povoden narašča. Samo
je ešče eden šanc celi, šteri brani
glavno mesto. Če toga podkopa voda,
de *Amsterdam* lepi poplavljen. Vojaki
noč no den delajo, naj nesrečo zabrá-
nijo, samo ka vudne njim pri deli teš-
kočo dela sneg, ka njim oči jemljé.

Pismo na bojišča.

Drághi vojaki, dugo sem vas iskao po tom púklavom sveti, komaj sem vas najšeo pod zemlov. Sem ne znao, kaj za velike stvári je to zemlo prerovalo, — ve pa krto tak veliki li nega —; zdaj vidim te, to ste vi napravili, to so tisti strelni jarki, od šterih smo že teliko pisali, to tista zakritja, kam sovražnik noč no den meri. Dol si sedimo zdaj, dragi bratje slovenski, pa si pogučavlimo. Že davno sem nameno vas obiskati, da mi je pá ne bilo mogoče. Vi ste vsi odišli, ostali so samo mladi pa stari domá, z temi je pa križ pa nevolá, to tak znate. Mladi ne bogajo, stari so pa slabi. Mladost norost, starost slabost, kak pravi naš slovenski pregovor. Ali zdaj, da so spoklali po vesnicah — no ve kak znam, ništerni falat je k vam túdi priróvkao — to samo potihoma povem, pošta se naime srdi, pa ne brez zroka, na takše zavitke —, pravim zdaj je bole čas, ár so koline minole, i vas pohodim. Prineseo sem z sebov vnogo pozdravov od vseh slovenskih hiš, z Dolenskoga, Ravenskoga, Goričkoga. Ešče z Bakarskoga so kričale za menov vaše žene i matere: mojemi túdi nesite pozdráv. Luteranke i katoličanke so me oprosile z celov družinov vred, naj vam povem, da vas srčno lepo dájó pozdraviti, kúšnoti kak svoje možé, siné ino brate. Ljubézen se je žarila iz vsakoga obraza i to sem prineso za pozdráv vam, lúbi vojáki, z slovenskoga doma.

V zadnjem mojem pismenóm obiski je stalo, da spunjávanje dužnosti nam dúšo reši betega i smrti. Zdaj vam pa pri denem to: z *lúbeznosti* moremo spuniti svoje dužnosti. Ljubézen me je poslala k vam, ljubézen vam nosim,

ljúbézen želem, po njo sem prišo. Delajte, trpite, molite, vojskújte se, dragi vojaki, z lúbézni. „*Lúbézen je véz popolnosti*“ (Kol. III. 14.) pravi sv. pismo. Popolni, právi vojaki ste te, če ljúbite svoje dužnosti. Štere so pa té?

Podpora.

Od podpore je dosta nevednosti, neznanosti, včasí túdi kaj krivice, dobičkaželnosti. Pita eden, pita drugi. Vsakomi spozosed je ne mogoče odgovárjati, zato znova objavimo v Novinah zakon od podpore. Vsaki naj si té Novine dobro shrani i je te pogledne, če se ne de dobro znao vóspoznati pri podpori. Ravnotak naj shráni túdi tiste številke Novin — dnestjedna je zadnja, — v šterih je popisana pokojnina, ali penzia i podpora za ostale sirote pokojnoga vojaka.

I. Što ma pravica zahtevati podporo?
Samo tisti má pravico zahtevati podporo za svojim vojakom a) *koga je voják hrano z svojim zaslužkom*; b) *če nema nikšega slúžá, iz šteroga bi se lahko preživo, ali čeravno ma slúž, je té nezadosten za njegovo preživljenje*.

Kaj z toga shája? To, ka nemajo pravice i grešijo proti državnoj právdi, kak proti božoj tiste osebe, štere májó bogate stariše, ki je hranijo po odhodi možá v boj rávnotak, kak so je prle, zato ka njim zdaj tak delajo, kak so njim prle delale z svojim možóm. So prle dobile plačo za delo? Ne; ne one pa ne mož, je te že te zet, ali sin. Ve do erbali. To je bila prle plača i je zdaj túdi. Podpora je ne plača za boj. Za boj dá vojáki časno plačo kralj, vsakomi ednako, poleg njegove časti, nebesko plačo pa Bog. Za žene oné ne

slúžijo nikaj. Ne so šli v dero ali tabor. Šli so branit domovino, naj jo neprijátel ne opústoši, žene i deco, stariše i roda ž njé ne prežene. Sirotam ide samo podpora, štere nemajo z koj živeti. To zapovedava svetski i boži zakon. Naj ne trga zato kmečka hči krúha siroti z vúst, naj ne gúli, ne slači sirote decé, štera za volo njé niti pomoči ne dobijo. Bogá naj se boji. Siroti odtrgami filer nebo kriči. De bogaticam povoli, če do širote želele naj se tisti penezi med njé túdi delijo, za štere so one márho odale ali zrnje! Jeli ne? Pa pravica bi tak bila. Da če siroti ti jemléš tisto. s koj ona živé, te ona túdi má pravico tisto tirjati od tebé, z koj ti živés, pa kaj ti je še odviš.

Iz pisem naših vojakov.

Slovenske hižičke.

Vu lepoj krajini slovenske doline
Tam poleg pri cesti hižička se stisne...
Hižička je lepa a jako žalostna
Nega že dugo v njej lúboga ajteka.
Pred Križom v toj hiši kleči ino moli
Žena...; deca kre njé stiskava se k stoli
Máli so ešče vsi, krúha potrebni vsi,
Delat ne vejo še... „*Jezuš očo pústi!*“

* * *

Tam poleg pri cesti hižička stoji,
Vu njej pa má mati skuznate oči
Se joče za moža, ki vzela ga smrt
Samo en teden, da vu grob je zaprt,
Se joče za sina, jedín'ga siná,
Ga krugla morila tam daleč svetá...

* * *

Tam poleg pri cesti hišička stoji
Slovenska družina pred križom kleči,
Za sinke no brate prosijo Boga,
Naj skoro, no skoro domo njim je da,...

Dogodki iz vojske.

Pobožen vojskovođa.

Francozki general *Vollars* je nevarno ranjen. Bojazlivi del njegove komande njemi nasvetúje, naj se skrivoma spove i ne očitno, ka s svojov pobožnostjov na razkači nevernih pajdašov.

Pobožen general je na té nasvet té lepe reči odgovoro: „Ne tak, prijátlí moji; če me je vojska ne vidila mreti, kak junaka na bojišči, naj me konči vidi kak dobrega katoličanca iti z sveta. Bojazlive, nikodemske dúše dnes den so pisanoga krajcara ne vredne.“

Zednim je dao zapoved, naj včasí ido po spovednika, vojáki pa naj molijo za njega i njemi sprosijo božo pomoč k zadnjemi stopáji.

Božično drevo na grobi.

V Pešti na centralnom pokopališči se zgodilo. Edna družina ide h grobi z božičnim drevom, dovica mati, petéro male dece, dedek pa mamica. Božičnico denejo na grob, sveče vužgejo na njem i začnejo moliti za pokojnoga vojaka, očo sinú, moža šteri je tam počivao. Z ihtečim glasom je dokončao stari oča molitev z temi rečmi: „Gospod, daj mojemi sini večni pokoj, nam pa vdanost v tvojo sveto volo!“

Sveče so vgasnole, oči se mokrijo, najstarejše dete nemilo spregovori: „nemamo oče“... „Mamo ga, mamó, odgovori to najmenše, mamó ga pri nebeskom ajteki,“ pa je ma nébo kazalo. — I v potrlih srcah se je vužgalo vüpanje večnoga blaženstva, kje z svojim pokojnim vküppridejo.

Sirotic usmili se mojih...

Krugle grmijo, nebo se žari,
v meglenoj dolini
mož milo ječi.
Sovražnik zadeo ga je
blúzi pri srci,
ki vsikdar pomenje
zdihavle in bije,
a bije v lúbezni
do žene, dece...

Oči otemnevajo,
roke se sklepaajo,
lampe se giblejo,
srce govori, rekoč:
Jezus...
sirotic usmili se mojih...

R. J.

Na vejo, ka njuv je že dugo domá,
Ka v nébi že gléda oj, lübgá Boga.

* * *

Slovenske hižičke, lübléni nam domi
Vi našega srca doneči ste zvoní,
Zvonite, zvonite, v molitvi zvonite
Rože Marijine vojakom pletite,
Madenci, mladenke, ostáli domáči
Odrašeni starci, vi gingavi mlajši
Oj čislom zvonite z slovenskih hižičk,
Da pridemo domo tak hitro kak blisk.
(Kühar Jožef z Motovilec, domob-
ranec 20. pešpolka.)

Bojna pesem.

Ta pesem pisana
Novembra meseca
Gda je bila velka bitka,
Nam vojakom teško britka.

Ruse smo stírali
Kama smo je šteli
Od Lublina i Varšave,
Kde so ruske ceste slabe.

Slávno smo je gnali
Z vseh mest odtírali,
Smo slovinci domovini
Z dúšov, srcom bili verni.

Bodmo dobri sini
Našoj domovini,
Bijmo rusa i taljána,
Ka de stálna naša zmága.

Slovenska deca smo
Kak rožo ščipkovo,
Naj nas lübi domovina
Ta vogrska ke králevina.

Drági oča mati
Roke vam podati
Ne moremo, ne moremo
Smo skriti v zemlo zmrznjeno.
V Rusiji smo domá
Veseloga srca
Si mislimo na lübi dom
Kde glási naš se milizvon.
To pesem pošlejo
V svoj stári kraj domo
Oj slovenskih mater sini
Zalavski i medjimurci
Ki so v ednom ruskom seli
Skúpno bili vsi veseli.

(V imeni zalavskih i medjimurs-
kih slovenskih vojakov: Hobar Stevan
z Túrnišča i Nemec Števan z Preloga.)

Veseli je slovenski jezik. „Z ve-
likov zahvalnostjov njim dam na znanje,
ka jaz Novine i Marijin List zredoma
dobivam sem na bojišče, šteriva nas
te že več obveselita. Prosim vas, li
pošilajte nam jihva nadale. Na tom
krvávom bojišči nas veseli naš slovenski
jezik.“ (Bačič Ferenc, četovodja v 18.
dom. pešpolki.)

**Naši slovinci pri zavzetji Lovčena
i pred Dračom.** „Dostakrat smo bili v
velikoj nevarnosti ali občuvalo nas je
Presv. Srce Jezušovo i Bl. Marija, os-
tali smo živi i zdravi še slovinci z
našega krája većinoma. Oktobra 6-ga
smo stopili prek Drine v Srbijo. Dva
meseca smo se v njoj vojsküvali i tüdi
skoz po njoj prišli. Decembra 7-ga smo
više Grada prek meje stopili i prišli
nazaj v Sarajevo 12-ga poldné; 14-ga
smo se podali iz Sarajeva v Dalmacijo
do Zelenika, odtod pa šli peški v Belo,
kje smo si dva tjedna počivali. Januara
1-ga smo sedli na ladjo i se pelali
pred goro Lovčen. Tü smo stopili v
slúžbo pred neprijatela. Slúžba je bila
mučna. Črnogorcom se je posrečilo
večkrat naše obročiti i je z seboj od-
nesti. Ta slúžba je trpela 8 dni. Ja-
nuara 8-ga so naši topničarje že zaran
začeli strelati, mi pa v bojnoj črti proti
sovražniki. Štúki so tü tak pokali, ka
poleg njih ne bi bilo mogoče nebeske
grmlenice čüti. Strahovitna noč je bila
to, ali dober Bog nam je pomagao, ka
smo te previsiki breg Lovčen zavzeli z
malimi zgúbami. Kde sem jaz svoje
ljüdi pelao, sem najšeo 9 topov črno-
gorski, štere so povrgli, pa dosta strliva
i granat. Od Lovčena do Četinje smo
šli za njimi. Januara 20-ga smo že
prehodili celo Črnogoro i šli skoz Vir-
pazára, Staroga Barija i Antivarija v
Škadar (Škutari), štero Albansko mesto
so črnogorci v tom boji zasedli. Janu-
ara 27-ga smo prišli sem, odtec pa šli
na goro Velika Brdica, kje smo štiri
dni počivali. Zatem smo dale šli po
Albaniji i prišli v Alleso, odtod pa
pred Drač (Durazzo) prišli, štero mesto,
če de nam Bog pomagao, tüdi oblá-
damo.

Med tem lüdstvom so tüdi kato-
ličanci, šterim je Bog pamet presveto
i se ne vojsküjejo proti nam, ešče nam
pomagajo. — Srbi kapljejo, kak mü
hé. Kde li se najde mrtev srb ne samo
od krugle, nego i od glada. Mrtvih
konjov pa na jezere leži kre cest.

Jako želemo te blaženi mir. Ka-
lendar sem prijao, Marijin List i No-
vine tüdi vdáblamo štere žmetno čaka-
mo i se nam dúša veseli, kda je do
rok dobimo.“ (Gabor Pavel, desetnik
v 20. domobranskem pešpolki.)

Rad bi čüo slovenski: „Podpisan
stári vojak vas lepo prosim, visiko
poštüvani gospod plebanoš, pošlite mi
na moj naslov Novine. Sám sem med
tújinskimi lüdmí vküper, med trdimi
vogri, šteri so vsi še drüge vere, jáko
bi rad včasí naš meterin jezik čüo.
(Gomboc Anton iz 3. oper kommande.)

Glási.

Od naših vojakov. Mrtev je: Dravec
Ferenc z Bodonec v ruskom zavzetništví.
Srce Jezušovo bodi njemi smileno. —
Vlovljen je: Škodnik Štefan z Domajinec,
Kühar Mihál z Martinje, Hozjan Štefan
z M. Polanc.

Na znanje Dolnjelendavčarom. Da
je mogo naš dober širitel, Sobočan
Ferenc tüdi pod orožje stopiti, se naz-
nanja dolnjelendavskim naročnikom, naj
svoje Novine pri njegovom sini, Matjaši
iščejo vsako nedelo po ránoj sv. meši
pri cerkvi.

Dühovne vaje v Celji letos ne bodo
držane za nikoga.

Na szobočki rdeči križ so darüvali iz
jürjenske fare: V penezaj: Svetanič J. 1 kor.,
Lápoša Mihálj 1 kor., Lápoša Ferenc 1 kor.,
Mekiš Ferenc 1 kor., Pflieger Jožef 2 kor.,
Récek Ferenc 1 kor., Sbüll Ferenc 1 kor., N. N.
1 kor. 50 fil., Sinkó Jánoša žena 2 kor., Lang
Jožef 2 kor., Lang Maria 1 kor., Štengl Jožef
2 kor., Lang Maria 2 kor., Skledar Maria 1 kor.,
Bertalanich Ágneš 1 kor., Büček Mihálj 10 kor.,
Vküper 30 kor. 50 fil., Pšenico: Salamon
András 6 kilo, Svetanič Mihálj 10 k., Činč
Ferenc 11 k., Sráčenjek Ivan 11 k., Kettler
András 12 k., vküper 50 kilo. Žito: Salamon
András 6 kilo, Fartek Jožef 5 k., Turza Ágneš
8 k., vküper 19 kilo. Grah: Kornhäusler
Emilia 3 kilo, Filip Henrik 9 k. Sbüll Ferenc
10 k., Sinkó Károly 6 k., Fartek Jožef 5 k.,
Schádl Matjaš 5 k., Hebenstreit Emilia 14 k.,
Sráčenjek Ivan 10 k., vküper 62 kilo. Pšenično
melo: Hebenstreit Emilia 5 kilo. Zelje: Korn-
häusler Emilia 4 glave, Sráčenjek Ivan 4 g.,
Maria Leopold 8 g., Kettler András 4 g.,
vküper 20 glave. Sthi sad: Svetanič J. 3 kilo,
Krumpiše: Salamon András 13 kilo — Filip
Henrik 9 k., Sbüll Ferenc 10 k., Sinkó
Károly 6 k., Tuza Ágneš 11 k., Püčkó Pavel
11 k., vküper 60 kilo. Jáboka: Svetanič Mihálj
12 kilo, Sbüll Ferenc 5 k., Fartek Jožef 3 k.,
Schádl Matjaš 4 k., vküper 24 kilo.

Slovo. Lübeznivi naš dühoven oča!
Hvalen Bodi Jezus Kristus i Marija!
Z temi lübeznivimi rečmi jih najobprvim
lepo pozdravimo ino njim želemo
lübo zdrávje od očó Nebeskoga. To
svojo žalostno vest ujim tüdi naznanimo,
ka mo mogli za kratek čas na to
strašno bojno pole odpotüvati. Zato,
lübi naš dühovni oča, želemo mi, da
bi ešče mogli tozadnjokrat našo lübo
domovino s kem počastiti. Vzememo
zato od njih to malo slovo. Bog zna,
ali pridemo več domo v té lübi naš
slovenski kraj. Mi ostanemo Oci Ne-
beskomi, Mariji Materi i njim, lübleni
oča dühovni, verni sinovje do zadnjega
časa našega. Zbogom o ti lepa krajina
naša lüba slovenska zemlica, štera si
nas odhranilo ino za vojake darüvala i
za bojno pripravila. Zbogom i ti suncece
milo, štero si nam i sijalo ino naša srca
grejalo pa zvézdice svetle, štere ste

nam svetile i na nebi lepo blesketale. Mi že pripravljeni stojimo, da tebe, Domovina, branimo. Oz bogom ostanite vi, nasi duhovni pasteri ki ste nas vsigdar na dober navuk včili. Tudi zbogom naši ljubleni roditeli i vi lübi bračeki pa sestrice naše i vi sosedje. Kelkokrat smo vküp veselo spevali, kak nebeske ptice pod mili nebom.

O vé lübe naše sestrice, štere pletete venčke Mariji ino Jezusi na oltar za nas junake ino bračke, pa ve naše ljublene tivarišice zbogom ostanite z drobnov dečicov vréd štere smo vas u velkoj žalosti nehali. Našo domovino mo šli branit. Trgajte se rožice i pletite rožnivenec z dečicov, venčajte Marijo ka de ona naša ljublena mati, ka de nas čuvala od vse nevarnosti. Podajmo se mi pod njeni plašč, njeno obrambo, ka mo njeni pokorni sini do svoje zadnje vöre i verni vojaki za našo domovino. (Vouri Ivan z Male Polane, Zver Števan i Zadravec Štefan od Lipe, vojaki 25. stražarskoga bataljona.)

Pozdrav z bojišča. „Iz srca vas lepo damo pozdraviti, kak vas, slovenske pisatele, ki nam davate v roke Novine, nam slovencom ešče sem daleč na Rusko na bojišče. Veseli nas to vse slovence, z veseljom je vsi čitmo pa vam ne moremo zahvaliti na vaših daraj. Prosim vas, naznanite materam slovenskim 18 let starih vojakov, naj se nikaj ne žalostijo za nas, da čeravno smo mi slabi, nam močen Bog pomaga i ž njegovov pomočjov lepo skrb mámo na našo domovino vnoči i vudne v dobrih postojánkah. Zbogom vsi slovinci“ (Čurman Štefan domobranec 18. pp.) — „Okrajina slovenska, jeli bom te vido več! Jeli ne pride v tužno srce moje protivnika meč? Oh mati draga, kak daleč si me dala, je li boš me vidla več? Jeli ne stoči sin v ruskoj zemli tvoje krvi? Jeli ne de tam meo grobeka, kde drugi stojezeri, križ na njem pa z bele breze? To si premišlávamo, matere slovenske i vas srčno lepo pozdrávljamo pa vse slovence.“ (Kozár Janoš domobranec v 18. pp.)

Zdravejši bi bio vnogi človek če bi bole pazo na prebavo. Vnogoga mánta želodna bolezen, opeklina v obisti, riganje, stávlanje, zaprtina i druge prebavske zmote. Drugi pa rábijo vznemirjajoča sredstva za poganjanje, štera čreva slabijo pa se njim človek tak privadi, ka vsikdar več jih more vzeti notri. Zato prepóračamo Fellerove želodec krepájoče, ráhe rebarbarske „Elsapilule“. Tem se ne privadimo, ték povekšávajo, krče odpráviyo, prebavo pomágáyo, napravíyo stolec. — 6 škat-

lie franko 4 kor. 40 f., 12 škatlic 8 kor. 40 f. Jedino je Feller V. Eugen lekarnik dela Stubica, Centrale 146. (Zagreb. žup.). Fellerova „Elsa“ náprave so mnogokrat odlikovane z zlatimi i srebrnimi svetinjami.

Najnoveše.

Drač je naš — Naši podmorski čuni so potopili dve angležkivi in dve francozkivi ladji — Več kak 1000 lüdi je prešlo — Nemci so eden angležki in dva francozkiva aeroplana dolstrelili — Na zapadnoj fronti je bil topniški boj — Nemški aeroplan je uspešno napadal francozki vojaški vlak.

100 litrov domače pijače Elpis!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatelka, meta, pomeranče, strašnica in višnja. Neuspeh izkljüčen. Ta domača pijača se pije poleti mrzlo pozimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenónim navodilom stanejo K 4.40 poštine prosto proti povzetji. Na 5 takših deležev se doda ena porcija brezplačno. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ár se delavci s tov pijačov okrepčajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmóžnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno šte 85 Moravsko. En karton za poskušnjo 10 litrov stane 70 fil., šteri se lahko pošljejo v štemplnah. Takši kartoni se dobijo za poskušnjo tudi po vekših drogerijah.

Pošta.

S. R. Robadibreg. Spotariti se ne smemo z nikoga Ljübezen pokara a se ne cona. **Sárkány Ferenc. Domajinci.** Febr. 12-ga je z bojišča dani glás, da je sin žive zdrav na bojišči. **Škodnik Štefana domači. Domajinci** Škodnik Stefan je v Rusiji prevzet i se nahaja v Moskvi v Evakuations-spitali No. 15. **Chodynka Nikolajewskije, Kasernen. Dravec Ferenc domači Bodonci.** Dravec Ferenc iz 18. domb. pp. 12. stotnije je mro v Rusiji i pokopali so ga v Maidan — Piotrkowek — Piotrkowi. Njegovoj dúši najda večno blaženstvo dober Bog. **Tüll. G. G. Sinik. Kúhar** Mihal z Martinje, roj. l. 1893. iz 14. domobr. pp. je v. Rusiji: **Beresowka, Transbaikalien.**

Strah

nas obide, če nam krv sili v glavo, če čütimo glavobol, nekrvnost, mrzlotu, telovne bolečine krč, napjenost. Vse to shaja navadno iz prebavskih zmot. Večkrat potro šimo slabo, napinjajočo, žmetno prebávlajočo hrano, se pripeti, ka si želodec z premrzlimi pijačami prehladimo i večkrat zamüdimu pravočasno svoja drobna sprázniti. Če zato nastopijo neprijétne, bolne, krčovite i nemirne razmere, potrebno je, naj zburkano prebavo, hramenje i krvotok kak naj hitrej v red denemo. Vnogo jezér priznanc trdi, da v tej slučajaj izvrstno pomaga močna svedska tinktura (tinctura svedica), štera se i za životni essenc ali balzam zové. Vtiša bolečino, oživlja i pomirja živce, stolec napraví, čisti, pripomore krvotok i odprávi vnogo betegov. Vsikdár bi jo mogli pri hiši meti proti naglim slabim čütenjom. Pomága proti naglim slabim čütenjom. Pomága proti krči, napijnjenosti, riganji črvoboli, bojazni, krvostávljanji, metanici, mržnji i drugim prebávskim zmotam če je včasi pri rokáh. Pomága prebávo i zato povekšava krv, to krepí i zatogavolo je izvrstno sredstvo za slabokrvne i oslabljene I Ka si ž njov hramenje v red postavijo. Vnogo snovi otopi v našoj hráni, šteri bi ovak neprebavno se vrgli vü z našega tela. Močno svedsko tinkturo moremo pri **Feller V. Eugen** lekarniki naročiti, **Stubica, Centrale 146, Zagreb.** žup: 3 velike kant poštine prosto za 5 K, Ali 12 malih kantie poštine prosto za 4 krone.

Odpraviti

škodljivi vpliv, šteroga z nepoštenoga namena razglášena ponarejenja napravíyo, ne pa nepotrebni reklam delati ščéyo te vrste. Zato znova povdarjamo, ka je dobrodišeči „Elsa-Fluid“ te právi, če ma znamek „Elsa.“ Če što ne bi poznac med naših čtevcev toga stárodavnoga, dobroga vrastva, naj opita svojega vračítela, ka dobro dene, bolečino vtiša i vno-proti telovnim bolečinam, glavoboli, zoboboli, protiriskim betegom i drugim bo-krát je potrebno to sredstvo beznostam. Ne vzemino spodobnoga imena rakij, tekočin, elikserov itd., nego pravogi si naročimo pri Feller V. Eugen lekarniki, Stubica Centrale 146. (Zagreb žup. Horvatska.) 12 malih ali 6 dupliških ali 2 specialniva glažkeca poštine prosto za 6 kron, 60 malih ali 30 dupliških ali 10 specialnih kantie poštineprosto za 25 koron. (Poganjajoče „Elsa-pilule“ so samo „Elsa“ znakom prave, 6 škatlic poštine prosto 4 kor. 40 fil.)